

at dette skal være den endelige, den sidste Ordning. Det kan godt være, at vi senere komme til at beskæftige os med denne Sag, men den ærede Mindretalsordfører kunde ogsaa godt ind i Ministerens Forslag have sat dette Ord: foreløbig. Ogsaa det, de Herrer ville foretage, er kun noget rent foreløbigt, et Forsøg. Den ene Million, som De her kræve, vil blive efterfulgt af 3—4 andre Millioner, og det kan være, at naar denne Million er kastet bort tilligemed det øvrige, som er anvendt til Udløbet derovre, komme de Herrer tilbage til vort Standpunkt og sige: Lad os nu lukke Gabet! Det vilde nok blive Følgen af at vedtage de Herrer og Ministerens Forslag, lad os derfor hellere straks tilvejebringe den fornødne Sikkerhed for Bøerne.

Den ærede Ordfører beraabte sig paa Udtalelser fra en enkelt Mand, som repræsenterer Sydpartiet, Godsejer Tranberg paa Lønborrgaard, og sagde, at nu var denne, der ellers har været en Modstander af Hvide Sande-Projektet, gaaet over til dette. Ja, men hvorfor er han gaaet over? Den ærede Ordfører skulde have læst hans Artikel, som har staaet i Ringkøbing-Bladet, lidt nøjere, saa vilde den ærede Ordfører have faaet at vide, hvorfor han er gaaet over til Hvide Sande-Projektet. Maa jeg læse nogle faa Linier op, deraf vil man faa et andet Indtryk af Godsejer Tranbergs Stilling. Han siger: „Men bliver Regeringsforslaget ikke vedtaget, vedtages rimeligvis intet“. Saaledes staar han; han tror, at enten skal det være Regeringens Forslag, eller ogsaa faa vi intet. Det er de to Ting, Hr. Tranberg mener at have Valget imellem, og saa er det, han siger: „og jeg i alt Fald mener det saa alvorligt med min Frygt for Oversvømmelse foraarsaget af det nuværende Hvide Sande, at jeg ikke tør modsætte mig noget, som kan bidrage til at forhindre nævnte Oversvømmelse“. Se, denne Mand er opskræmt, han var en af dem, som havde Vandet oppe omkring sin Gaard, derfor siger han, at naar Stillingen er: enten Hvide Sande-Projektet, som Regeringen har forelagt det, eller ingenting, foretrækker han det førstnævnte. Men saaledes er Stillingen ikke herinde i Rigsdagen. Her er Stillingen den: enten Regeringens Hvide Sande-Projekt eller Flertallets Forslag om at lukke Hvide Sande-Gennemskæringen og aabne Udløbet Syd paa. Havde Hr. Tranberg kendt den Stilling, tvivler jeg ikke om, at han ifølge de stærke Udtalelser, han har fremsat

mangfoldige Gange netop om Hvide Sande-Kanalen, vilde have staaet paa vor Side.

Jeg kan hermed slutte, men jeg vil dog gøre en Bemærkning til den Slutningsbemærkning, som den ærede Ordfører for Mindretallet fremkom med, at der skulde ligge politiske Grunde bag ved vor Stilling. Jeg vil sige, at for mit Vedkommende er det saare langt fra Tilfældet. Der er ikke Spor af Politik i min Stilling. Mit Standpunkt er ikke rettet hverken mod den ene eller den anden. Jeg har altid været en Modstander af Hvide Sande-Gennemskæringen, og min Modstand mod Regeringens Projekt er baseret paa fuldt ud saglige Grunde og paa intet andet, saa det ærede Mindretals Ordførers Beskyldning for, at vi her skulde lade os lede af politiske Grunde, vil jeg i hvert Tilfælde for Socialdemokratiets Vedkommende herved tilbagevise.

Eduard Larsen: Jeg vil begynde med at konstatere det glædelige Faktum, at der virkelig har vist sig et Resultat af, at denne Sag nu er kommen bort fra Finansloven og har faaet, hvad jeg vil kalde, en fri Behandling. Det viser sig nu, at det ærede Medlem fra Varde (S. Sørensen) og maaske et andet Medlem til i denne Sag ikke staa som disse enlige Svaler; vi hidtil have tænkt os. Der viser sig endog det ejendommelige Forhold, at der i Udvalget er kommet et Flertal imod den Ordning, som hidtil syntes med største Lethed at kunne, jeg havde nær sagt, tumles igennem. Saaledes er Stillingen.

Jeg vil til en Begyndelse gerne have Lov til ligesom de ærede foregaaende Talere at pege paa de Interesser, der her ere i Spillet, uden at jeg dog vil tillægge disse Interesser den afgørende Indflydelse i denne Sag. Jeg skal siden sige hvorfor. Disse Interesser faa Udtryk igennem den stedlige Befolknings Udtalelser, men jeg maa maaske en Gang for alle have Lov til at sige, at jeg kan ikke tillægge disse Ord saa overordentlig stor Vægt. De ere farvede af det, som det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), forrige Gang vi behandlede denne Sag, kaldte lokale Stridigheder, og det er vanskeligt overhovedet at komme til Bunds i dem. Jeg kan ikke se, at der er et stort Flertal for Regeringens Forslag, hvortil Udvalgets Mindretal har sluttet sig, jeg antager, at det er $\frac{3}{5}$ af de Stemmer, det drejer sig om her, som er for, og $\frac{2}{5}$ mod.

Men lad nu dette være, som det være vil, den første Interesse, jeg kort skal nævne, er den, at der skulde